

שם לו חוק ומשפט ושם נסחוה? אבל ודאי סוד הדבר, שפאנ על מים זה היה, משום שהמצרים היו אומרים, שבנים של ישראל היו מהם, והיו בפה בישראל שחשדו בזיה במושתיהם, עד שהקדוש ברוך הוא הביאם למקום זה ורצת לברקם. מה בתוכך? ובאו מرتחה וגוזו. ויצעק אל ה' וגוזו.

אמר הקדוש ברוך הוא למשה מה אתה רוצה? והרי בפה חבילות עמודות עליכם פאן, ואני רוצה לבדוק פאן את נשותישראל. כתוב שם קדוש וזרק אותו לפים, ויבדקו כלם, נשים וגברים, ולא ישאר לעז על בני. ועוד שיבדקו כלם פאן, לא אשורה את שמי עליהם. מיד וירוחו עין וישליך אל הקדוש, אותו שהכהן היה פותח לבדוק את נשות ישראל, אז - שם שם לו חוק ומשפט ושם נסחוה. ואם תאמר, נשות ישראל ראי, הם למה? אלא גם הם ארים, שלא נטמאו בנשות מצרים. ונשות ישראל לא נטמאו במצרים כל אותן שנים שדיינו ביניהם, וכלם יצאו, גברים ונשים, זכאים, ונמצאו זרע ישראל קדושים זכאים. אז הקדוש ברוך הוא השרה שמם ביניהם, ועל זה על מים ודאי, שם שם לו חוק ומשפט ושם נסחוה. גם כאן בימים בודק הכהן את האשה, ובשם הקדוש.

ומן העפר אשר יהיה בקרקע המשבן. איזה עפר? הרי למניין, כתוב (קהלת 5) הכל היה מן העפר והכל שב אל העפר. הכל היה מן העפר - אפלו גלגול חמפה, כל שנון בן ארם שנמצא ממנה. אמר רבבי יוסי, אלו כתיב ומן העפר ולא יותר - היהתי אומר העפר והוינא אמר ה' כיון דכתיב ומן

אבל וקיים ר' ר' דמלחה, דהכא על מיא ה' בגין דמצראי הוו אמרי, דבנוייהו דישראל המשדין לאנטמייהו בד' עד דקידשא בריך ה' מטה לון להאי אטר, וביעי למבוק לון, מה כתיב ויבאו מרתה וגוזו. ריצעק אל יי' וגוזו. אמר קדשא בריך הוא למשה, משה מה את בעי, הא בפה חביבין קיימין גבייכו ה' ה' ה' ואנו בעינא למבוק ה' נשייהון דישראל, כתוב שמא קדישא, ורמי למייא, ויבדקון בלהון, נשי וגברין, ולא ישתקאר לעז על בני. ועוד דיבדקון בלהו ה' לא אשורי שמי עלייהו, מיד וירוחו עין וישליך אל הפמים, דא שמא קדישא, ההוא דהוה כותב בהנא למבוק נשייהון דישראל, כדיין, שם שם לו חוק ומשפט ושם נסחוה.

יאי פימא נשייהון דישראל יאות, איינון אמא. אלא אויף איינון בעין, דלא אסתאבו בנשייהון דמצראי. ונשייהון דישראל לא אסתאבו במצראי, כל איינון שנין דהו בינייהו, וכלהו נפקו גברין ונוקבין זכאיין, ואשתכחו זרעא דישראל קדישין, זפאיין, כדיין (דף קכ"ה ע"א) קדשא בריך הוא אשורי שמייה בינייהו, ועל דא על מיא וධאי, שם שם לו חוק ומשפט ושם נסחוה אויף ה' ה' ובשמא קדישא. פהנא לאתתא, ובשמא קדישא.

ימן ה' העפר אשר יהיה בקרקע המשבן. (במדבר ה) מאן ה' העפר. הא חנין, כתיב (קהלת 5) ה' ה' היה מן ה' העפר והכל שב אל ה' העפר ה' ה' היה מן ה' העפר, אפילו גלגול חמפה, כל שנון בר נש דאשתכחו מניה.

אמר רבבי יוסי, אלו כתיב ומן העפר ולא יתר, הוינא אמר ה' כיון דכתיב ומן